

MONITOR

Na R. P. 1771.

Nro: LXXIII.

Dnia 11. Września

*Exemplo iunctæ tibi sint in amore Columbae,
Masculus, & totum foemina conjugium.
Propert. lib. 2. Eleg.*

M Y S L I

o Małżeństwie.

STan Małżeński dwoiaki ma pozor
bardzo od siebie różny. Jeden na-
der przyjemny dla tych, którzy się nim
jeszcze nie obowiązali, y którzy go z da-
leka tylko uważają: drugi bardzo nie
miły dla tych, którzy się w nim już u-

Aaaa

więzi

wiezili, y ktorzy ledwo co weń wstąpi-
wszy, żądzami swemi natychmiast wzdy-
chają do owej kosztowney wo'ności,
ktorą nie bacznie utracili; tak dalece
że trzymać łoż o nich można, co tam o
klatce y ziębie napisano

Bydź w klatce, ô iak to rzecz nader miła!

Zięba przed klatką stojąca mówiła,

Widząc Czyżyka w niey, co słodkim głosem

Nucił w więzieniu dumy nad swym łosem:

Zywność z dostatkiem dobrego wybora

Ziarna, / samieczkę ma miłą y sformą,

Z którą kiedy chce, może każdej chwili

Jeść, pić, pieśń nucić, cieszyć się naymili.

Tak gdy młodzieciną prawieczkę obaczy

Damon, układa sobie nie inaczy,

Tylko że rokosz zupełną osiągnie,

Jeśli dozgonnym węzłem z nią się sprzągnie.

Lecz iako klatka zwabiwszy z gałęzi

Buiałącego gdy ptaszka uwięzi,

Tak Stan Małżeński zbawiwszy wolności,

W ten czas dopiero da uczuć przykrości.

Toż o mo o stanie Małżeńskim mniej
mać można, co o Pikturze. Nie zawsze
wielkie

wielkie światło piękność piktury sprawa, y cienie też tam swoy zaszczyt mają. Naylepsza polityka, którą Małżonek mieć może, iest nie zapatrywać się na swą żonę, iak w pewnym tylko dalekości wymiarze. Lornietki, czyli szkiełka obiekt przybliżające, nie są mężom pożyteczne; to co więc naymniey widzieć mogą, iest dla nich zawsze najlepsza,

Stan Małżeński, gdy się nań zapatrujem iako na rzecz świecką oczyma zmyślności lub interessu z niegodziwym na złe świętosci iego używaniem: iest sićlem na ulowienie dudkow, samołowką na chciwych, zastoną nierządu, y kontraktem przyśposobienia mnostwa nieprawych łoża owocow.

Wszystkie Małżeństwa na świecie na trzy gatunki podzielone być mogą: Pierwszy, który ma iedność y nie rozdzielność; drugi, który ma iedność,

rozdzielić się iednak może; trzeci, który przypuszcza żon wielość y rozdział. Pierwszy iest Małżeństwo Chrześcian: drugi, związek dawnych Rzymian: à trzeci, wielożeństwo mahometanow, y wszystkich innych na świecie pogan, mianowicie w Azyi osiadłych. Wątpić nie trzeba, aby z pomiędzy wszystkich małżeńskich związkow, naysprawiedliwszy ten nie był y najmędrszy, który sam Bog postanowił między Prawowiercami, naznaczywszy go cechą iedności y nierozdzielności. Y aczkolwiek ta nie rozdzielnosc zdaie się bydź węzłem strasznym, z tym wszystkim to rzecz pewna, że uwaga, którą mąż y żona społem czynić powinni: iż złączywszy się raz z sobą, nie mogą się nigdy więcej rozłączać; uwaga ta mowię, powinna ich wieść do tego, aby wszelkich szukali sposobow do ośłodzenia tych przykrości, ktore im długie pożycie y wzajemna swych przywar wiadomość sprawić może: iakoż ieżli kto należyta
nad

nad tym uczyni attencyą, uzna: że to, co jest w tym związku piekłem dla dusz niecznych y niesfornych, jest raiem dla umysłów zgodnych y cnotą ozdobionych.

Skoro Mąż poymie żonę, ma ją uważać iako grunt ziemi sposobney wydawać dobre lub też złe owoce, wedle własney iego uprawy. Są z nich bez wątpienia grunta tak sposobne do wydawania z siebie dobrych owoców, iż mało bardzo trzeba pracy, aby dopomódz dobrej ich sposobności, to jest cnotom y przymiotom, które im są przyrodzone. Są też inne, które w sobie mają nasiona ziół iadowitych, to jest takie, które tylko mają skłonność do występku, y zaiste rzecz bardzo trudna nakierować je do cnoty. Atoli największa jest liczba takich, w których cnoty z ułomnościami, przymioty z przyśadami mieszają się, y które będąc iakoby ważące się do dobrego lub złego,

na

na jedno lub drugie udaia się, wedle tego, iak ie rząd dobry lub zły Mężow kieruiących pociagnie.

Co za pociecha, wzajemną od ukochaney osoby odbierać miłość! Co za rokosz, gdy rozum potwierdza obranie naszego serca! Co za ukontentowanie, gdy cnota pomaga do formowania węzłow, ktoremi nas ściślo miłość małżeńska wiąże!

Ze wszelkich nieszczęść, ktore się przydać poźciwemu człowiekowi mogą, naywiększe iest, źle się ożenić.

Mędrzec ieden spytany, iakaby żonę poiać należało, ubogą czy też bogatą? odpowiedział: ani jedną ani drugą, ponieważ pierwsza dla swego uboſtwa, a zaś druga dla swoiey pychy y wynioſtości, byłaby wielkim y niecznośnym mężowi ciężarem.

Jeden

Jeden chcący się z piękną żenić, która nie piękną słyneła pogłoską, ktoś mu rzekł: iż w postanowieniu nie tylko oczu ale y uszu radzić się trzeba.

*Non solum est oculis ducenda, sed auribus uxor,
Iudicio fama quæ placet, illa placet.*

Zakończę te myśli rymami (które za y przeciw Stanowi Małżeńskiemu, dowcipnym po Francusku napisał ktoś piorem) w ten sens z Polskiego brzmieniem wykładu:

Stan Małżeński jest dzieło nayprzednieysze Bogow,
Ład pewny, kto chce z burzy złych wybrnąć nalogow.

Węzeł, którym się serca łagodnie kępią,

Brama rokoszy, co się bez grzechu kuszają.

Wędzidło, które młodość zawściąga w płochości,

Maść chłodna, spazęlinę gojąca miłości.

Plaister na ranę serca, y lekarstwo w Maju,

Jednym słowem, jest kuźnia ludzkiego rodzaju.

Bądź

Bądź co chce stan Małżeński, ciężką jest niewola,
 Morze, gdzie często tonie honor z dobrą dolą.
 Trakt wielki, pełno na nim zboyców łupu chciwych,
 Ziemia płodna lecz w fczepy rogów niefzczęśli-
 wych.
 Magazyn zdrady, w którym składają bez miary,
 Zakazane różnego gatunku towary.
 Szkopuł uciech swobodnych, jednym słowem taka
 Samołówka, co łatwo ułowi prostaka.

